

Lovtidende A

2011

Udgivet den 8. marts 2011

23. februar 2011.

Nr. 175.

Bekendtgørelse af skatteforvaltningsloven

Hermed bekendtgøres skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 907 af 28. august 2006, med de ændringer, der følger af § 4 i lov nr. 405 af 8. maj 2006, lov nr. 1581 af 20. december 2006, § 9 i lov nr. 343 af 18. april 2007, § 1 i lov nr. 345 af 18. april 2007, § 3 i lov nr. 346 af 18. april 2007, § 37 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, § 1 i lov nr. 527 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 531 af 17. juni 2008, § 116 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 1 i lov nr. 1341 af 19. december 2008, § 15 i lov nr. 525 af 12. juni 2009 og § 1 i lov nr. 545 af 26. maj 2010.¹⁾

Afsnit I

Forvaltningens organisation og opgaver

Kapitel 1

Told- og skatteforvaltningen

§ 1. Told- og skatteforvaltningen udøver forvaltningen af lovgivning om skatter og lov om vurdering af landets faste ejendomme.

Kapitel 2

Skatterådet

§ 2. Skatterådet bistår told- og skatteforvaltningen ved forvaltningen af lov om vurdering af landets faste ejendomme og lovgivning om skatter, bortset fra lovgivning om told.

Stk. 2. Skatterådet afgør sager, som told- og skatteforvaltningen forelægger for Skatterådet til afgørelse, jf. stk. 1.

Stk. 3. Skatterådet kan efter indstilling fra told- og skatteforvaltningen ændre en åbenbart ulovlig afgørelse, der er truffet af et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn. Skatterådet har i den forbindelse ret til at indkalde materialet i en sag fra et skatte-, vurderings- eller motorankenævn.

§ 3. Skatterådet består af 19 medlemmer. Folketinget vælger 6 medlemmer, og skatteministeren udnævner 13 medlemmer. Blandt de medlemmer, som skatteministeren udnævner, skal 4 medlemmer være repræsentanter for henholdsvis landbruget, industrien eller håndværket, handelen og lønmodtagerne, og 4 medlemmer udnævnes efter indstilling fra KL (Kommunernes Landsforening). Skatteministeren kan under særlige omstændigheder undlade at udnævne en indstillet person og anmode om, at der indstilles en anden person.

Stk. 2. Den ordinære funktionsperiode er på 6 år. Den første funktionsperiode begynder den 1. november 2005. Der gælder ingen fast funktionsperiode for formanden eller en eventuel næstformand.

Stk. 3. Er et medlem fraværende fra Skatterådets møder i en sammenhængende periode på over 6 måneder, uden at der er meddelt medlemmet orlov efter 3. pkt. ophører den pågæl-

dende med at være medlem af rådet, og der vælges eller udnævnes i så fald i overensstemmelse med reglerne i stk. 1 et nyt medlem af rådet for den resterende del af funktionsperioden. Det samme gælder, hvis et medlem i øvrigt udtræder af rådet. Skatteministeren kan efter anmodning meddele et medlem orlov fra rådet i en periode i indtil 12 måneder regnet fra skatteministerens meddelelse af orlov. Der vælges eller udnævnes i så fald i overensstemmelse med reglerne i stk. 1 et midlertidigt medlem af rådet for orlovsperioden. Yderligere orlov kan ikke meddeles.

Stk. 4. Formanden og en eventuel næstformand for Skatterådet udpeges af skatteministeren blandt rådets medlemmer.

Stk. 5. Skatteministeren kan under ganske særlige omstændigheder afskedige et medlem af Skatterådet.

§ 4. For at Skatterådet kan træffe en afgørelse, skal mindst halvdelen af medlemmerne, heriblandt formanden eller næstformanden, deltage i afgørelsen.

Stk. 2. Reglerne for told- og skatteforvaltningens sagsbehandling finder tilsvarende anvendelse for Skatterådets sagsbehandling, medmindre andet er bestemt ved lov eller efter stk. 4.

Stk. 3. Skatterådet kan i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse, tillade, at der afholdes syn og skøn efter reglerne i § 47.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter en forretningsorden for Skatterådet.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen stiller sekretariatsbistand til rådighed for Skatterådet.

Kapitel 3

Skatte-, vurderings- og motorankenævn

§ 5. Skatteankenævnene afgør klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser vedrørende fysiske personer og dødsboer om:

- 1) Forskudsregistrering af indkomst.
- 2) Ansættelse af indkomstskat.
- 3) Bindende svar efter kapitel 8, for så vidt angår spørgsmål som nævnt i nr. 1, 2 og 4-10.

- 4) Ansættelse af underskud eller tab, der kun kan modregnes i skattepligtig indkomst fra kilder af samme art, som underskuddet eller tabet vedrører.
- 5) Ansættelse af ejendomsværdiskat.
- 6) Beregning af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a, der ikke vedrører værdiansættelse efter boafgiftslovens § 12.
- 7) Beregning af passivposter efter kildeskattelovens § 33 D.
- 8) Ansættelse af anskaffelsessummer m.v. opgjort efter skattekontrollovens § 3 C, stk. 8, 11 og 13, for fysiske personer og dødsboer.
- 9) Behandling af anmodninger efter skattekontrollovens § 3 C, stk. 3, 4. pkt., stk. 5, stk. 11, 5. pkt., og stk. 13, 4. pkt., for fysiske personer og dødsboer.
- 10) Afgørelser efter § 14 i lov om skattnedslag for seniorer.

Stk. 2. Afgørelser, som kan påklages til skatteankenævnet efter stk. 1, nr. 2-10, kan efter klagerens valg i stedet påklages til Landsskatteretten efter § 11, stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. Afgørelser, som er påklaget til skatteankenævnet efter stk. 1, nr. 2-10, kan efter klagerens valg påklages til Landsskatteretten efter § 11, stk. 1, nr. 1, hvis nævnet ikke har truffet afgørelse i sagen senest 3 måneder efter, at klagen er modtaget.

Stk. 4. En klage over en årsopgørelse indgives til told- og skatteforvaltningen. Dette gælder dog ikke, hvis klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen og klagen omfatter forhold heri. Kan told- og skatteforvaltningen ikke give fuldt medhold i klagen, og fastholdes klagen, videresender forvaltningen klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, jf. stk. 2, sammen med en udtalelse om sagen. § 36, stk. 2, 2.-4. pkt., og § 42, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på klager, der indgives efter 1. pkt., og klageinstansen træffer afgørelse i forhold til disse bestemmelser.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om klageadgangen efter stk. 4.

§ 6. Vurderingsankenævnene afgør klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser efter:

- 1) Lov om vurdering af landets faste ejendomme.
- 2) Ejendomsavancebeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 3.

§ 7. Motorankenævnene afgør klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser om:

- 1) Fastsættelse af den afgiftspligtige værdi af nye køretøjer efter registreringsafgiftslovens § 9, stk. 4.
- 2) Fastsættelse af den afgiftspligtige værdi af brugte køretøjer efter registreringsafgiftslovens § 4, stk. 7, § 5, stk. 8, og § 10.
- 3) Fastsættelse af godtgørelse efter registreringsafgiftslovens § 7 b.
- 4) Afslag på anmodning om genoptagelse af en afgørelse som nævnt i nr. 1-3.
- 5) Bindende svar efter kapitel 8, for så vidt angår spørgsmål, som er nævnt i nr. 1-3.

Kapitel 4

Regler for skatte-, vurderings- og motorankenævn

§ 8. Skatteministeren bestemmer landets inddeling i henholdsvis skatte-, vurderings- og motorankenævnskredse, antallet af medlemmer i de enkelte ankenævn, samt hvilke kommuner der har indstillingsret efter stk. 3 til pladserne i skatte- og vurderingsankenævnet. Ved fordelingen af pladserne skal der tages hensyn til, at alle kommuner skal have mindst én plads i skatteankenævnet. Skatteministeren kan fastsætte regler om

- 1) oprettelse i en kreds af ét ankenævn, der både skal varetage skatte- og vurderingsankenævnets funktioner,
- 2) antallet af medlemmer i et sådant fælles ankenævn og
- 3) hvilke kommuner der har indstillingsret efter stk. 3 til pladserne i nævnet.

Stk. 2. Den ordinære funktionsperiode for ankenævn er på 4 år, således at funktionsperioden begynder den 1. juli i det år, hvor den kommunale valgperiode begynder.

Stk. 3. Skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, udnævner medlemmer af skatte- og vurderingsankenævn og en suppleant for hvert af disse medlemmer efter indstilling fra kommunalbestyrelserne i de kommuner, som skatte- eller vurderingsankenævnskredsen omfatter. Kun personer, der er valgbare til en kommunalbestyrelse, kan indstilles af den pågældende kommunalbestyrelse. Hver kommunalbestyrelse skal indstille én person til hver af kommunens pladser i nævnet og én person som suppleant for denne. Ved indstillingen finder § 25 i lov om kommunernes styrelse tilsvarende anvendelse. Skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, udnævner de indstillede personer til henholdsvis medlem og suppleant. Ministeren kan dog under særlige omstændigheder undlade at udnævne en indstillet person og anmode kommunalbestyrelsen om at indstille en anden person.

Stk. 4. Skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, udnævner medlemmer af motorankenævn og en suppleant for hvert af disse medlemmer. Mindst to af medlemmerne udnævnes efter indstilling fra hovedorganisationerne af bilejere. Ét af de indstillede medlemmer og dennes suppleant skal være teknisk kyndige, og ét af de indstillede medlemmer og dennes suppleant skal være handelskyndige. De resterende medlemmer udnævnes efter indstilling fra forhandlerorganisationerne i bilbranchen. Organisationerne skal indstille én person til hver plads som medlem af nævnet og én person som suppleant for denne. Kun personer, der er valgbare til en kommunalbestyrelse her i landet, kan indstilles. Skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, udnævner de indstillede personer til henholdsvis medlem og suppleant. Ministeren kan dog under særlige omstændigheder undlade at udnævne en indstillet person og anmode organisationen om at indstille en anden person.

Stk. 5. Personer, som indstilles til udnævnelse efter stk. 3 eller 4, har pligt til at modtage skatteministerens udnævnelse, medmindre de er afskåret herfra efter § 15. Følgende personer kan dog meddele skatteministeren, at de ikke ønsker at modtage udnævnelsen:

- 1) Personer, der ved funktionsperiodens begyndelse er fyldt 60 år.
- 2) Personer, der har været medlem af et skatte-, vurderings- eller motorankenævn i to hele sammenhængende funktionsperioder.
- 3) Personer, der ikke har dansk indfødsret.
- 4) Personer, der på grund af deres helbredstilstand, varetagelse af andet offentligt hverv, forretninger el.lign. har rimelig grund til at ønske sig fritaget for hvervet.

§ 9. Et medlem, der mister sin valgbarhed, skal udtræde af det pågældende ankenævn. Et medlem, der har været fraværende fra nævnets møder i en sammenhængende periode på over 6 måneder, og som ikke er meddelt orlov efter stk. 2, 2. pkt., skal udtræde af nævnet.

Stk. 2. Skatteministeren kan efter anmodning tillade et medlem at udtræde af nævnet, hvis medlemmet på grund af sin helbredstilstand, varetagelse af andet offentligt hverv, forretninger el.lign. har rimelig grund til at ønske sig fritaget for hvervet. Skatteministeren kan endvidere efter anmodning meddele et medlem orlov i en periode på op til 12 måneder regnet fra skatteministerens meddelelse af orlov. Yderligere orlov kan ikke meddeles.

Stk. 3. Når et medlem efter stk. 1 eller 2 udtræder af nævnet eller meddeles orlov, indtræder suppleanten i nævnet. Hvis et medlem eller en suppleant er udtrådt permanent, udnævnes en ny suppleant for den resterende del af funktionsperioden. Ved udnævnelsen finder § 8, stk. 3-5, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Skatteministeren kan under ganske særlige omstændigheder tilbagekalde en udnævnelse af et medlem eller en suppleant.

§ 10. Et skatte-, vurderings- eller fælles ankenævn vælger en formand og en eller to næstformænd blandt nævnets medlemmer. Et motorankenævn vælger en formand og en næstformand blandt nævnets medlemmer.

Stk. 2. For at et ankenævn kan træffe en afgørelse, skal mindst halvdelen af nævnets medlemmer eller deres suppleanter, herunder formanden eller en næstformand, deltage i afgørelsen.

Stk. 3. Et ankenævn kan vælge at opdele sig i besluttende led bestående af mindst 3 medlemmer, hvoraf det ene skal være formanden eller en næstformand. Ved en sådan opdeling skal de besluttende led så vidt muligt sikres en alsidig sammensætning. For at et besluttende led kan træffe en afgørelse, skal mindst 3 medlemmer eller deres suppleanter deltage i afgørelsen. Ethvert medlem af ankenævnet kan kræve en sag forelagt for det samlede nævn.

Stk. 4. Hvis et medlem er uenig i en afgørelse, der er truffet af det pågældende ankenævn, kan medlemmet kræve sine indvendinger mod afgørelsen tilført beslutningsprotokollen og en kopi af protokollatet indsendt til Skatterådet.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter forretningsordenen for ankenævnene.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter regler om vederlæggelse af ankenævnenes formænd, næstformænd og øvrige medlemmer.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen stiller sekretariatsbi-stand til rådighed for ankenævnene. Sekretariatet skal orga-

nisatorisk være adskilt fra den øvrige told- og skatteforvaltning.

Kapitel 5

Landsskatteretten

§ 11. Landsskatteretten afgør, medmindre andet er bestemt af skatteministeren efter § 14, stk. 2, klager over:

- 1) Told- og skatteforvaltningens afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.
- 2) Skatterådets afgørelser.
- 3) Skatteankenævnens afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.
- 4) Vurderingsankenævnens afgørelser.
- 5) Motorankenævnens afgørelser.

Stk. 2. Landsskatteretten afgør sager, som skatteministeren har indbragt for Landsskatteretten efter § 40, stk. 2.

Stk. 3. Landsskatteretten afgør i øvrigt klager, der efter anden lovgivning er henlagt til Landsskatteretten til afgørelse.

§ 12. Landsskatteretten består af en retspræsident, et antal retsformænd, 30 andre medlemmer og 4 særligt motorsagkyndige medlemmer.

Stk. 2. Retspræsidenten og retsformændene skal have bestået juridisk kandidateksamen.

Stk. 3. Af de øvrige 30 retsmedlemmer vælger Folketinget 11, og skatteministeren udnævner 19. Blandt de medlemmer, som skatteministeren udnævner, skal der være mindst én repræsentant for henholdsvis erhvervslivet og lønmodtagerne. Endvidere skal mindst 11 af de medlemmer, som skatteministeren udnævner, være dommere.

Stk. 4. Ud over de retsmedlemmer, der er nævnt i stk. 3, udnævner skatteministeren 4 særligt motorsagkyndige retsmedlemmer. Af disse medlemmer skal 2 repræsentere bilbranchen og 2 Færdselsstyrelsen. Skatteministeren udnævner på samme måde suppleanter for disse medlemmer.

Stk. 5. De ordinære funktionsperioder for retsmedlemmer som nævnt i stk. 3 og 4 er på 6 år. Funktionsperioderne ud- måles fra den 1. juni 2004.

Stk. 6. Er et medlem fraværende i en samlet periode på over 6 måneder, uden at der er meddelt medlemmet orlov efter 2. pkt., ophører den pågældende med at være medlem af Landsskatteretten, og der vælges eller udnævnes i så fald i overensstemmelse med reglerne i stk. 3 og 4 et nyt medlem for den resterende del af funktionsperioden. Skatteministeren kan efter anmodning meddele et medlem, der er valgt eller udnævnt efter stk. 3 eller 4, orlov fra Landsskatteretten i en periode på indtil 12 måneder regnet fra den dato, hvorfra medlemmet har anmodet om, at orlov meddeles, og der vælges eller udnævnes i så fald i overensstemmelse med reglerne i stk. 3 og 4 et midlertidigt medlem af retten for orlovsperioden. Yderligere orlov kan ikke meddeles. Hvis et medlem udtræder af Landsskatteretten af årsager, der ikke er nævnt i 1. pkt., vælges eller udnævnes der i overensstemmelse med reglerne i stk. 3 og 4 et nyt medlem for den resterende del af funktionsperioden.

Stk. 7. Skatteministeren kan under ganske særlige omstændigheder afskedige et medlem af Landsskatteretten.

§ 13. For at Landsskatteretten kan træffe en afgørelse, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage i afgørelsen. Heraf skal mindst én være retspræsidenten eller en retsformand, og mindst 2 skal være valgt af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 3. I tilfælde af stemmelighed er retspræsidentens stemme afgørende. Deltager retspræsidenten ikke, er retsformandens eller, hvor flere retsformænd deltager, den efter udnævnelse ældstes stemme afgørende. I sager, som vedrører registreringsafgiftsloven, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage, og heraf skal mindst én være retspræsidenten eller en retsformand, mens mindst 2 skal være særligt motorsagkyndige medlemmer, der er udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 4.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan retspræsidenten bestemme, at en kontorchef eller en fuldmægtig i Landsskatteretten skal deltage i afgørelsen af en klage. I sådanne tilfælde har den pågældende samme beføjelser som en retsformand. Er voteringen ikke enstemmig, overgår klagen dog til behandling efter reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan retspræsidenten fastsætte regler om, at klager over visse nærmere angivne typer af afgørelser truffet af told- og skatteforvaltningen skal afgøres uden medvirken af retsmedlemmer som nævnt i § 12, stk. 3. Hvis særlige omstændigheder ved en påklaget afgørelse taler for, at klagen afgøres under medvirken af retsmedlemmer efter stk. 1, kan retspræsidenten bestemme en sådan behandling af klagen uanset regler fastsat efter 1. pkt.

Stk. 4. Uanset stk. 1 kan afgørelse vedrørende afvisning af en indkommet klage eller afgørelse om genoptagelse efter § 46 af en påkendt klage træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter en forretningsorden for Landsskatteretten.

Kapitel 6

Kompetence og tavshedspligt m.v.

Indbyrdes kompetence

§ 14. Der gælder følgende kompetencebegrænsninger:

- 1) Skatteministeren kan ikke træffe afgørelse om en ansættelse af skat, en vurdering af fast ejendom eller en registrering af et køretøj, herunder om de med sådanne ansættelser forbundne bevillinger eller dispensationer.
- 2) Told- og skatteforvaltningen kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang Skatterådet, Landsskatteretten, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn har taget stilling til sagen, jf. dog § 27, stk. 3, og § 32, stk. 3.
- 3) Et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang Skatterådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen.
- 4) Skatterådet kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang Landsskatteretten har taget stilling til sagen.

Stk. 2. Skatteministeren kan bestemme, at told- og skatteforvaltningens afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Skatteministeren kan fastsætte regler om retten til at klage over told- og skatteforvaltningens afgørelser

i personalesager, herunder fastsætte regler om tidsfrister for indgivelse af klage.

Stk. 3. Skatteministeren kan endvidere bestemme, at told- og skatteforvaltningens behandling af andre spørgsmål ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Habilitet

§ 15. En ansat i told- og skatteforvaltningen kan ikke være medlem af eller stedfortræder i et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn, Skatterådet eller Landsskatteretten.

Stk. 2. Ingen kan samtidig være medlem af eller stedfortræder i et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn, Skatterådet eller Landsskatteretten.

Digital indhentelse af sagsoplysninger

§ 15 a. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter et ankenævn og Landsskatteretten kan få elektronisk adgang til oplysninger om fysiske og juridiske personer, der er registreret hos told- og skatteforvaltningen, hvis oplysningerne er nødvendige for behandlingen af en klage.

Kommunalbestyrelser

§ 16. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter landets kommunalbestyrelser får elektronisk adgang til oplysninger, der er registreret af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal løse opgaver, der har karakter af borgervejledning og lignende faktisk forvaltningsvirksomhed, og som efter § 1 henhører under told- og skatteforvaltningens opgaver.

Stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen bestemmer, at opgaver, som skatteministeren har tillagt kommunalbestyrelsen efter stk. 2, ikke skal udføres af et borgerservicecenter, finder § 3, stk. 6, jf. § 3, stk. 1 og 2, i lov om kommunale borgerservicecentre tilsvarende anvendelse.

Tavshedspligt

§ 17. Skattemyndighederne skal under ansvar efter §§ 152, 152 a og 152 c-152 f i straffeloven iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Forpligtelsen gælder til lige for sagkyndige medhjælpere samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kendskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en virksomhed, gælder forpligtelsen alle, der under deres arbejde i virksomheden får kendskab om forhold som de ovennævnte.

§ 18. Ægtefæller og forhenværende ægtefæller har hver især ret til ved henvendelse til told- og skatteforvaltningen at få oplyst indholdet af den anden ægtefælles selvangivelse og ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat for indkomstår, hvori de var ægtefæller og samlevende.

Afsnit II

Regler for sagsbehandling

Kapitel 7

Sagsfremstilling og agterskrivelse

Sagsfremstilling

§ 19. Forinden told- og skatteforvaltningen træffer en afgørelse, skal der udarbejdes en sagsfremstilling. Dette gælder dog ikke, i det omfang afgørelsen træffes efter anmodning fra sagens parter og told- og skatteforvaltningen fuldt ud kan imødekomme anmodningen eller told- og skatteforvaltningen og sagens parter i øvrigt er enige om afgørelsen.

Stk. 2. Sagsfremstillingen skal indeholde en redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske forhold, der påtænkes tillagt betydning ved afgørelsen. Der skal endvidere oplyses om den afgørelse, som disse oplysninger efter forvaltningens vurdering fører til, med en begrundelse, der opfylder de krav til begrundelsen af en forvaltningsafgørelse, der følger af forvaltningsloven.

Stk. 3. Sagsfremstillingen skal sendes til udtalelse hos sagens parter med en svarfrist, der ikke uden parternes samtykke kan være på mindre end 15 dage regnet fra høringskrivelsens datering, medmindre en anden frist er bestemt i lovgivningen. En part i sagen kan give afkald på denne høring.

Stk. 4. Hvis der foretages høring efter stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen meddele sagens parter, at afgørelsen vil blive truffet som anført i sagsfremstillingen, medmindre den pågældende over for told- og skatteforvaltningen fremkommer med en begrundet skriftlig eller mundtlig udtalelse imod afgørelsen inden for en nærmere angivet frist, der ikke uden den pågældendes samtykke kan være på mindre end 15 dage regnet fra skrivelsens datering, medmindre en anden frist er bestemt i lovgivningen. Har parterne ikke udtalt sig inden fristens udløb, kan afgørelsen træffes som varslet uden yderligere underretning.

Stk. 5. Kravet efter stk. 1-3 om udarbejdelse af en sagsfremstilling og høring, før der træffes en afgørelse, gælder dog ikke følgende typer af afgørelser:

- 1) Afgørelser, der kan påklages til skatteankenævn, jf. § 5.
- 2) Afgørelser, der kan påklages til vurderingsankenævn, jf. § 6.
- 3) Afgørelser, hvis en klage herover efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.
- 4) Afgørelser, hvis en klage herover efter skatteministerens bestemmelse efter § 14, stk. 2, ikke afgøres af skatteankenævn, vurderingsankenævn eller Landsskatteretten.
- 5) Afgørelser om bindende svar, jf. § 21, bortset fra bindende svar, der afgives af Skatterådet efter § 21, stk. 4.
- 6) Afgørelser, der kan påklages til motorankenævn, jf. § 7.

Agterskrivelse

§ 20. Agter told- og skatteforvaltningen at træffe en afgørelse om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat på et andet grundlag end det, der er selvangivet, skal den selvangivelsespligtige og eventuelt andre parter underrettes om den påtænkte afgørelse. Det samme gælder, i det omfang en

selvangivelsespligtig har undladt at selvangive og ansættelsen som følge deraf skal ske skønsmæssigt. Underretningen skal opfylde de krav til begrundelsen af en forvaltningsafgørelse, der følger af forvaltningsloven.

Stk. 2. Den selvangivelsespligtige m.v. skal samtidig underrettes om, at afgørelsen vil blive truffet som varslet, medmindre den pågældende over for told- og skatteforvaltningen fremkommer med en begrundet skriftlig eller mundtlig udtalelse imod afgørelsen inden for en nærmere angivet frist, der ikke uden den pågældendes samtykke kan være på mindre end 15 dage regnet fra skrivelsens datering, medmindre en anden frist er bestemt i lovgivningen. Har den selvangivelsespligtige m.v. ikke udtalt sig inden fristens udløb, kan afgørelsen træffes som varslet uden yderligere underretning.

Stk. 3. Underretning som nævnt i stk. 1 og 2 kan undlades, i det omfang afgørelsen træffes efter anmodning fra sagens parter og told- og skatteforvaltningen fuldt ud kan imødekomme anmodningen eller told- og skatteforvaltningen og sagens parter i øvrigt er enige om afgørelsen.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse, hvis told- og skatteforvaltningen agter at ændre en ejendomsvurdering eller agter at foretage en ejendomsvurdering, der med urette ikke er foretaget som led i den almindelige vurdering. I sådanne tilfælde tilkommer de rettigheder, der følger af stk. 1-3, ejendommens ejer og andre, der har en væsentlig, direkte retlig interesse i vurderingens resultat, jf. § 38, stk. 1.

Kapitel 8

Bindende svar

§ 21. Enhver kan hos told- og skatteforvaltningen få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for spørgeren af en disposition, når told- og skatteforvaltningen i øvrigt har kompetence til at afgøre spørgsmålet, jf. dog stk. 3. Det kan være om en disposition, som spørgeren har foretaget eller påtænker at foretage.

Stk. 2. Enhver kan hos told- og skatteforvaltningen få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for andre end spørgeren af en disposition, som spørgeren påtænker at foretage, når told- og skatteforvaltningen i øvrigt har kompetence til at afgøre spørgsmålet, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Bindende svar gives ikke på spørgsmål om den skattemæssige virkning af toldlovgivningen. Bindende svar gives heller ikke på spørgsmål om bevillinger eller dispensationer vedrørende påtænkte dispositioner.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen skal forelægge en anmodning om et bindende svar for Skatterådet til afgørelse, jf. § 2, stk. 3, hvis

- 1) svaret vil kunne få konsekvenser for et større antal skattepligtige,
- 2) svaret vedrører store økonomiske værdier,
- 3) svaret angår fortolkning af ny lovgivning,
- 4) der ved besvarelsen skal tages stilling til et EU-retligt spørgsmål af væsentlig rækkevidde eller
- 5) sagen i øvrigt har påkaldt sig eller skønnes at ville påkalde sig større offentlig interesse.

Stk. 5. Enhver kan hos told- og skatteforvaltningen få et bindende svar på spørgsmål om registrering af et køretøj. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse.

§ 22. I følgende tilfælde gives bindende svar om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat kun, i det omfang flere anmoder om svaret:

- 1) Ved anmodning om et bindende svar om opgørelsen af en afståelsessum eller fordelingen heraf efter afskrivningslovens § 45, stk. 1 og 2, eller ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 4 og 5, skal hver af parterne i købsaftalen anmode om svaret.
- 2) Ved anmodning om et bindende svar om ansættelsen af afgift af en gave skal såvel gavegiver som gavemodtager anmode om svaret.
- 3) Ved anmodning om et bindende svar om ansættelsen af indkomst- eller ejendomsværdiskat af en kontrolleret transaktion som beskrevet i ligningslovens § 2 eller om en transaktion mellem en hovedaktionær og det af denne beherskede selskab skal hver af parterne i transaktionen anmode om svaret. Ved afgørelsen af, om der er tale om en hovedaktionær, finder definitionen i aktieavancebeskatningslovens § 4 anvendelse.

§ 23. Samtidig med indgivelse af en anmodning om et bindende svar skal der betales et gebyr på 300 kr. (2010-niveau). Gebyret reguleres efter § 20 i personskatteloven. Gebyret betales tilbage, hvis anmodningen afvises eller tilbagekaldes.

§ 24. En anmodning om et bindende svar skal være skriftlig og indeholde alle de oplysninger af betydning for svaret, som står til rådighed for spørgeren. Skønner told- og skatteforvaltningen respektive Skatterådet, at spørgsmålet ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan spørgeren anmodes om yderligere oplysninger eller dokumentation. Efterkommes anmodningen ikke inden for en rimelig frist, kan spørgsmålet afvises eller svaret begrænses til de forhold, der skønnes tilstrækkeligt oplyst.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen respektive Skatterådet kan i øvrigt i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 eller 2 kan ikke påklages administrativt.

§ 25. Et bindende svar er bindende for skattemyndighederne i forhold til spørgeren eller andre som nævnt i § 21, stk. 2, ved behandlingen af det beskrevne forhold i 5 år regnet fra spørgerens modtagelse af svaret. Angår svaret afgifter, regnes de 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvori spørgeren modtager svaret. Det kan dog i svaret bestemmes, at svaret kun skal være bindende i en kortere periode. Begrænsningen af bindingsperioden gælder ikke, når der i et bindende svar om en disposition er taget stilling til den skattemæssige virkning af efterfølgende omstændigheder, der er endeligt fastlagt i dispositionen.

Stk. 2. Et svar er ikke bindende, i det omfang der er sket ændringer i forudsætninger, som har været afgørende for indholdet af svaret, herunder ændringer i love eller bekendtgø-

relser, der har ligget til grund for svaret. Det samme gælder, i det omfang svaret viser sig at være i strid med EU-retten.

Stk. 3. Et svar, der vedrører fortolkningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, er ikke bindende, i det omfang en udenlandsk respektive en færøsk eller en grønlandsk skattemyndighed lægger en anden vurdering af det pågældende spørgsmål til grund.

Stk. 4. En afgørelse, der træffes efter § 245 i lov om finansiel virksomhed, eller en afgørelse, der træffes af en tilsynsmyndighed som nævnt i skattekontrollovens § 6 D om størrelsen af hensatte beløb eller størrelsen af lidte tab i et penge- eller realkreditinstitut m.v., er bindende for skattemyndighederne ved behandlingen af det beskrevne forhold. Bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 9

Frister m.v. vedrørende indkomst- og ejendomsværdiskat

Ordinær ansættelse

§ 26. Told- og skatteforvaltningen kan ikke afsende varsel som nævnt i § 20, stk. 1, om foretagelse eller ændring af en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat senere end den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb. Ansættelsen skal foretages senest den 1. august i det fjerde år efter indkomstårets udløb. Denne frist gælder ikke for den skatteberegning, der er en følge af ansættelsen. Har det betydning for den skattepligtiges mulighed for at varetage sine interesser, at fristen for at foretage ansættelsen forlænges, skal en anmodning om en rimelig fristforlængelse imødekommes. Skatteministeren kan for grupper af skattepligtige fastsætte kortere frister end angivet i 1. og 2. pkt.

Stk. 2. En skattepligtig, der ønsker at få ændret sin ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, skal senest den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde ændringen.

Stk. 3. En ansættelse, der beror på en ændret bedømmelse af et afskrivningsgrundlag for et indkomstår, der ligger uden for fristerne efter denne paragraf, kan foretages eller ændres efter stk. 1, medmindre ansættelsen beror på et skøn.

Stk. 4. En ansættelse kan ikke foretages eller ændres efter stk. 1, i det omfang ansættelsen beror på en ændret bedømmelse af et fremførselsberettiget underskud eller tab, der er selvangivet i et indkomstår, der ligger uden for fristerne efter denne bestemmelse. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende opgørelserne efter selskabsskattelovens § 13, stk. 3-9.

Stk. 5. Fristerne efter stk. 1 og 2 udløber først i det sjette år efter indkomstårets udløb for skattepligtige omfattet af § 3 B i skattekontrolloven eller § 13 i tonnageskatteloven, for så vidt angår de kontrollerede transaktioner.

Stk. 6. Er den skattepligtiges indkomstår ikke sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristerne fra udløbet af det år, som indkomståret træder i stedet for.

Stk. 7. Vedrører en ansættelse efter stk. 1 eller 2 opgørelsen af en balancepost, kan opgørelsen primo indkomståret alene foretages eller ændres, såfremt ansættelsen for det foregående

indkomstår ændres tilsvarende vedrørende opgørelsen ultimo for dette indkomstår.

Stk. 8. Fristerne i stk. 1 og 2 udløber først i det 6. år efter indkomstårets udløb for skattepligtige, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 36, stk. 6, 2. pkt., eller fusions-skattelovens § 15 a, stk. 1, 5. pkt., eller § 15 c, stk. 1, 5. pkt., for så vidt angår overdragelse af aktier, aktiver og passiver som led i en aktieombytning, spaltning eller tilførsel af aktiver.

Stk. 9. Bestemmelsen omfatter ikke gaveafgift.

Ekstraordinær ansættelse

§ 27. Uanset fristerne i § 26 kan en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat foretages eller ændres efter anmodning fra den skattepligtige eller efter told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

- 1) Der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for ansættelsen.
- 2) Ansættelsen er en direkte følge af en ansættelse vedrørende den skattepligtige for et andet indkomstår. Tilsvarende gælder, hvis ansættelsen er en direkte følge af en ansættelse for det samme eller et andet indkomstår vedrørende den skattepligtiges ægtefælle, med hvilken den skattepligtige var samlevende ved indkomstårets udløb, jf. kildeskattelovens § 4, eller vedrørende et selskab, hvormed den skattepligtige var sambeskattet.
- 3) En ansættelse af overdragelsessummen for et aktiv, jf. ligningslovens § 12 B, ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 6, eller afskrivningslovens § 45, stk. 3, vedrørende en anden skattepligtig er ændret.
- 4) En udenlandsk skattemyndighed har truffet en afgørelse, der har betydning for beskatningen af den skattepligtige. Det er en betingelse, at den danske skattemyndighed anerkender afgørelsen.
- 5) Den skattepligtige eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at skattemyndighederne har foretaget en ansættelse på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.
- 6) Skatterådet udnytter sin kompetence efter § 2, stk. 3, til at ændre en skatteankenævnsafgørelse. Det er dog en betingelse, at den skattepligtige senest 3 måneder efter skatteankenævns afgørelse er underrettet om, at afgørelsen er udtaget til ændring.
- 7) Hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller ved en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i en underkendelse af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 3 år forud for underkendelsen af praksis.
- 8) Told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra den skattepligtige giver tilladelse til ændring af ansættelsen som følge af, at der foreligger særlige omstændigheder.

Stk. 2. En ansættelse kan kun foretages i de i stk. 1 nævnte tilfælde, hvis den varsles af told- og skatteforvaltningen eller genoptagelsesansøgning fremsættes af den skattepligtige senest 6 måneder efter, at told- og skatteforvaltningen henholdsvis den skattepligtige er kommet til kendskab om det forhold,

der begrundet fravigelsen af fristerne i § 26. En ansættelse, der er varslet af told- og skatteforvaltningen, skal foretages senest 3 måneder efter den dag, hvor varsling er afsendt. Denne frist gælder ikke for den skatteberegning, der er en følge af ansættelsen. Har det betydning for den skattepligtiges mulighed for at varetage sine interesser, at fristen for at foretage ansættelsen forlænges, skal en anmodning om en rimelig fristforlængelse imødekommes. Told- og skatteforvaltningen kan behandle en anmodning om genoptagelse, der er modtaget efter udløbet af fristen i 1. pkt., hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Et forhold i en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat kan, hvis den skattepligtige ikke udtaler sig imod ansættelsen, ændres af told- og skatteforvaltningen af de grunde, der er nævnt i stk. 1, selv om skatteankenævnet, Skatterådet eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse om forholdet.

Stk. 4. Vedrører en ansættelse efter stk. 1 opgørelsen af en balancepost, kan opgørelsen primo indkomståret kun foretages eller ændres, hvis ansættelsen for det foregående indkomstår ændres tilsvarende vedrørende opgørelsen ultimo for dette indkomstår.

Stk. 5. Bestemmelsen omfatter ikke gaveafgift.

Kapitel 10

Omgørelse og lign. vedrørende indkomst- og ejendomsværdiskat

Skatteforbehold

§ 28. Er en privatretlig disposition betinget af, at dispositionen tillægges nærmere angivne virkninger for ansættelsen af indkomst- eller ejendomsværdiskat (skatteforbehold), tillægges skatteforbeholdet kun virkning for en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, hvis forbeholdet er klart, skriftligt og oplyst over for told- og skatteforvaltningen senest samtidig med, at told- og skatteforvaltningen oplyses om dispositionens øvrige indhold.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan afvise at tillægge et skatteforbehold virkning for en ansættelse, hvis de privatretlige virkninger af skatteforbeholdet ikke er klare og overskuelige.

Omgørelse af privatretlige dispositioner

§ 29. I det omfang en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat hviler på en privatretlig disposition, kan told- og skatteforvaltningen tillade, at en efterfølgende ændring af dispositionen tillægges virkning for ansættelsen af indkomst- eller ejendomsværdiskat (omgørelse), hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Dispositionen må ikke i overvejende grad have været båret af hensyn til at spare eller udskyde skatter.
- 2) Dispositionen skal utvivlsomt have haft utilsigtede skattemæssige virkninger, der er væsentlige.
- 3) Dispositionen skal have været lagt klart frem for myndighederne.
- 4) De privatretlige virkninger af den ændring af dispositionen, der ønskes tillagt skattemæssig virkning, skal være enkle og overskuelige.

5) Alle, der skatteretligt vil blive berørt af en tilladelse til omgørelse, skal tiltræde omgørelsesanmodningen.

Stk. 2. Skatterådet kan fastsætte nærmere regler for told- og skatteforvaltningens udøvelse af kompetencen efter stk. 1.

Stk. 3. For at få behandlet en anmodning om omgørelse skal der betales et gebyr på 2.100 kr. (2010-niveau). Gebyret skal betales samtidig med indgivelse af anmodningen om omgørelse. Gebyret reguleres efter personskattelovens § 20. Gebyret tilbagebetales, hvis anmodningen trækkes tilbage.

Selvangivelsesomvalg

§ 30. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at en skattepligtig ændrer et valg af selvangivne oplysninger, i det omfang skattemyndighederne har foretaget en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, der har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser.

Stk. 2. Anmodning om tilladelse efter stk. 1 skal fremsættes af den skattepligtige inden 6 måneder efter, at den skattepligtige er kommet til kendskab om den ansættelse, der begrundes anmodningen. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra den skattepligtige dispensere fra fristen, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Kapitel 11

Frister m.v. vedrørende fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift

Ordinær fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift

§ 31. Told- og skatteforvaltningen kan ikke afsende varsel om fastsættelse eller ændring af afgiftstilsvaret senere end 3 år efter angivelsesfristens udløb. Tilsvarende kan varsel om ændring af godtgørelse af afgift ikke afsendes senere end 3 år efter, at kravet om godtgørelse tidligst kunne gøres gældende. Fastsættelsen af afgiftstilsvaret henholdsvis godtgørelsen skal foretages senest 3 måneder efter udløbet af fristen efter 1. eller 2. pkt. Har det betydning for den afgiftspligtiges henholdsvis den godtgørelsesberettigedes mulighed for at varetage sine interesser, at fristen efter 3. pkt. forlænges, skal en anmodning om en rimelig fristforlængelse imødekommes.

Stk. 2. En afgiftspligtig, der ønsker afgiftstilsvaret ændret, skal senest 3 år efter angivelsesfristens udløb fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde ændringen. Tilsvarende skal en virksomhed eller en person, der ønsker godtgørelse af afgift, senest 3 år efter det tidspunkt, hvor kravet om godtgørelse tidligst kunne gøres gældende, fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde godtgørelse af afgiften.

Ekstraordinær fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift

§ 32. Uanset fristerne i § 31 kan et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift fastsættes eller ændres efter anmodning fra den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller efter told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

1) Hittidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller ved en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan gen-

optagelse foretages til gunst for den afgiftspligtige fra og med den afgiftsperiode, der er helt eller delvis sammenfaldende med den afgiftsperiode, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller den afgiftsperiode, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 3 år forud for underkendelsen af praksis. Tilsvarende kan genoptagelse ske til gunst for den godtgørelsesberettigede vedrørende godtgørelse af afgift, der kunne være gjort gældende fra og med det tidspunkt, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller 3 år forud for underkendelsen af praksis.

- 2) Ændringen er en direkte følge af en ændring af et afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift vedrørende den afgiftspligtige eller den godtgørelsesberettigede for samme eller en anden afgiftsperiode.
- 3) Den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at afgiftstilsvaret eller godtgørelsen er fastsat på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.
- 4) Told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra den afgiftspligtige eller den godtgørelsesberettigede giver tilladelse til ændring af afgiftstilsvaret eller godtgørelsen som følge af, at der foreligger særlige omstændigheder.

Stk. 2. En ændring af afgiftstilsvaret eller godtgørelsen af afgift kan kun foretages efter stk. 1, hvis den varsles af told- og skatteforvaltningen eller anmodningen fra den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede fremsættes senest 6 måneder efter, at told- og skatteforvaltningen henholdsvis den afgiftspligtige eller den godtgørelsesberettigede er kommet til kendskab om det forhold, der begrundes fravigelsen af fristerne i § 31. En ændring af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift, der er varslet af told- og skatteforvaltningen, skal foretages senest 3 måneder efter den dag, hvor varsling er afsendt. Har det betydning for den afgiftspligtiges henholdsvis den godtgørelsesberettigedes mulighed for at varetage sine interesser, at fristen efter 2. pkt. forlænges, skal en anmodning om en rimelig fristforlængelse imødekommes. Told- og skatteforvaltningen kan behandle en anmodning om genoptagelse, der er modtaget efter udløbet af fristen i 1. pkt., hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Et forhold i opgørelsen af et afgiftstilsvaret eller godtgørelsen af afgift kan, hvis den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede ikke udtaler sig imod ændringen, ændres af de grunde, der er nævnt i stk. 1, af told- og skatteforvaltningen, selv om Skatterådet eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse om forholdet.

Kapitel 11 a

Frister vedrørende afgørelser om registrering af køretøjer

§ 32 a. Told- og skatteforvaltningen kan ikke ændre en afgørelse om registrering af et køretøj, senere end 6 måneder efter at afgørelsen er truffet. Efter fristen i 1. pkt. kan afgørelsen dog ændres i følgende tilfælde:

1) Hvis hittidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. Afgørelser, der er truffet

før den afgørelse, der var til prøvelse i den sag, der resulterede i underkendelse af praksis, kan dog ikke ændres.

- 2) Hvis den, der har anmodet om registrering, eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at afgørelsen er truffet på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.
- 3) Hvis Færdselsstyrelsen efter regler udstedt i medfør af færdselsloven eller lov om godkendelse og syn af køretøjer ændrer eller tilbagekalder en godkendelse, såfremt Færdselsstyrelsens afgørelse har afledte konsekvenser for registreringen af et køretøj.
- 4) Hvis told- og skatteforvaltningen konstaterer en åbenbar fejl i registreringen. Yderligere afgift i konsekvens af en ændring som nævnt i 1. pkt. pålægges fra tidspunktet for registreringsændringen.
- 5) Hvis told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra den, der er registreret som ejer af et køretøj, giver tilladelse til ændring af afgørelsen, fordi der foreligger særlige omstændigheder.

Stk. 2. Ændring af en afgørelse om registrering af et køretøj efter stk. 1 skal varsles af told- og skatteforvaltningen, inden 6 måneder efter at told- og skatteforvaltningen eller den, der har anmodet om registrering, har fået kundskab om det forhold, der begrunder fravigelsen af fristen i stk. 1, 1. pkt. En ændring, der er varslet af told- og skatteforvaltningen, skal foretages senest 1 måned efter den dag, hvor varslingen er afsendt. Har det betydning for ejerens muligheder for at varetage sine interesser, at fristen efter 2. pkt. forlænges, skal en anmodning om en rimelig fristforlængelse imødekommes. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra den registrerede ejer af et køretøj dispensere fra fristen, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Kapitel 12

Frister m.v. vedrørende vurdering af fast ejendom

Ordinær og ekstraordinær ejendomsvurdering

§ 33. Told- og skatteforvaltningen kan ikke afsende varsel som nævnt i § 20, stk. 1, jf. stk. 4, om foretagelse eller ændring af en vurdering af en fast ejendom senere end den 1. juli i det andet kalenderår efter vurderingsårets udløb. En ændring skal være gennemført senest den 1. oktober samme år.

Stk. 2. En klageberettiget, jf. § 38, stk. 1, der ønsker at få genoptaget en ejendomsvurdering, skal senest den 1. maj i det fjerde år efter vurderingsårets udløb fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde ændringen.

Stk. 3. Skatterådet kan efter forelæggelse af told- og skatteforvaltningen, jf. § 2, stk. 2, foretage eller ændre en vurdering af en fast ejendom efter udløbet af fristerne i stk. 1 og 2. Skatterådet kan bestemme, fra hvilket tidspunkt ændringen skal følges ved beregningen af indkomstskat, ejendomsværdiskat og kommunal ejendomsskat.

Stk. 4. Skatterådet kan efter indstilling fra told- og skatteforvaltningen i forbindelse med en ændring efter stk. 3 bemyndige told- og skatteforvaltningen til at genoptage vurderingerne af andre ejendomme med samme forhold. Bestemmelsen i stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Det er dog en betingelse, at ejendommens ejer senest 3 måneder efter, at Skatterådet har bemyndiget told- og skatteforvaltningen til at genoptage vurderingen, er underrettet om, at vurderingen er udtaget til genoptagelse.

Afledt ejendomsvurdering

§ 34. Når et vurderingsankenævn eller Landsskatteretten har påkendt en vurdering, kan told- og skatteforvaltningen genoptage nyere vurderinger af den pågældende ejendom, i det omfang vurderingsankenævnets eller Landsskatterettens afgørelse giver anledning til ændring heraf.

Kapitel 12 a

Forældelse

§ 34 a. 2) Krav afledt af en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, jf. §§ 26 og 27, og fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift, jf. §§ 31 og 32, forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Er varsel om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, jf. §§ 26 og 27, eller om fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift, jf. §§ 31 og 32, afsendt inden forældelsesfristens udløb, eller er ansættelsen henholdsvis fastsættelsen foretaget inden forældelsesfristens udløb, indtræder forældelse af krav afledt af ansættelsen henholdsvis fastsættelsen tidligst 1 år efter, at told- og skatteforvaltningen har givet meddelelse om afgørelsen. Dette gælder, uanset om kravet gøres gældende af told- og skatteforvaltningen eller den skattepligtige.

Stk. 3. Fristen efter forældelseslovens § 3, stk. 1, er 5 år for krav afledt af en ansættelse vedrørende kontrollerede transaktioner, jf. § 26, stk. 5, og for krav afledt af en ansættelse vedrørende overdragelse af aktier, aktiver og passiver som led i en aktieombytning, spaltning eller tilførsel af aktiver, jf. § 26, stk. 8.

Stk. 4. Forældelsesfristen er 10 år for krav afledt af en ekstraordinær ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, jf. § 27, stk. 1, og ekstraordinær fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift, jf. § 32, stk. 1.

§ 34 b. 2) Udløb af forældelsesfristen er ikke til hinder for, at det under en straffesag, i hvilken tiltalte findes skyldig, kan pålægges tiltalte at betale unddragne skatter i anledning af det strafbare forhold, der er indtalt under straffesagen, jf. skattekontrollovens § 19 A. En sådan fordring kan også gøres gældende efter udløb af forældelsesfristen, hvis varsel om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat eller fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift afsendes inden 1 år efter endelig afgørelse i en straffesag, i hvilken tiltalte er fundet skyldig, eller inden 1 år efter skyldnerens vedtagelse af bøde eller anden strafferetlig sanktion.

Kapitel 12 b

Forenklet tilbagebetaling af skatter og afgifter

§ 34 c. I sager om tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede skatter og afgifter, der vedrører beløb under 25.000 kr., og hvor told- og skatteforvaltningen gør gældende, at tilbagebetalingskravet skal reduceres under henvisning til, at tabet

er reduceret som følge af, at der er sket overvæltning, sker tilbagebetaling uden afkorting af kravet.

Stk. 2. I sager om tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede skatter og afgifter, der vedrører beløb mellem 25.000 kr. og 500.000 kr., og hvor told- og skatteforvaltningen gør gældende, at tilbagebetalingskravet skal reduceres under henvisning til, at der er sket overvæltning, kan tilbagebetaling efter den skatte- eller afgiftspligtiges anmodning ske på grundlag af en tabsprocent, som told- og skatteforvaltningen kan fastsætte ud fra forholdene i den pågældende branche. For så vidt angår den del af beløbet, der ligger under 25.000 kr., finder stk. 1 anvendelse.

Stk. 3. Hvis en afgørelse om, at opkrævning af en afgift er sket med urette, indebærer, at en anden afgift skal betales eller forhøjes, er nettobeløbet afgørende for, om beløbsgrænserne i stk. 1 og 2 er opfyldt.

Stk. 4. Ændringer i den skattepligtige indkomst som følge af tilbagebetaling af en uretmæssigt opkrævet afgift indgår ikke ved afgørelsen af, om beløbsgrænserne i stk. 1 og 2 er opfyldt.

Stk. 5. Fristerne i §§ 26, 27, 31, 32 og 34 a finder anvendelse på stk. 1 og 2.

Stk. 6. En afgørelse, der træffes efter stk. 2, er bindende for både den skatte- eller afgiftspligtige og skattemyndighederne.

Kapitel 13

Digital kommunikation

§ 35. Skatteministeren kan på sit sagsområde fastsætte regler om, at henvendelser til og fra told- og skatteforvaltningen skal være i elektronisk form (digital kommunikation), og herunder fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at visse nærmere angivne sagsområder og grupper af fysiske og juridiske personer helt eller delvis skal være undtaget fra kravet om digital kommunikation.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelte gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med told- og skatteforvaltningen, herunder om anvendelse af digital signatur. Meddelelser fra told- og skatteforvaltningen, der indeholder fortrolige oplysninger, skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde.

Stk. 5. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den kan gøres tilgængelig for told- og skatteforvaltningen henholdsvis den skattepligtige eller indberetningspligtige.

Afsnit III

Klage og domstolsprøvelse samt omkostningsgodtgørelse

Kapitel 14

Klage til skatteankenævnet

§ 36. En klage til skatteankenævnet kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over.

Stk. 2. En klage til skatteankenævnet skal indgives skriftligt og begrundet til skatteankenævnet. Klagen skal være modtaget i skatteankenævnet senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Skatteankenævnet kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Forinden skatteankenævnet afgør en klage, skal det indhente en udtalelse om klagen fra told- og skatteforvaltningen. Udtalelsen skal afgives inden 14 dage. Hvis told- og skatteforvaltningen anmoder om det, og hvis omstændighederne ved den påklagede afgørelse taler derfor, kan skatteankenævnet dog give en længere frist.

Stk. 4. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage afgørelsen, kan told- og skatteforvaltningen, hvis klageren er enig deri, genoptage afgørelsen.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 19, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse ved skatteankenævnets behandling af en klage.

Stk. 6. Ved høringen efter stk. 5 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for skatteankenævnet. Skatteankenævnet kan, hvis udtalelsen ikke er afgivet inden for en rimelig tid, fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 7. Skatteankenævnet kan uanset klagens formulering foretage afledte ændringer.

Stk. 8. Ved klage over afslag på en anmodning om genoptagelse efter § 26 eller § 27 kan skatteankenævnet vælge, hvis sagens parter er enige deri, og genoptagelse findes berettiget, at gennemføre ændringen.

§ 37. Skatteankenævnet kan efter anmodning fra en part genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af skatteankenævnet, når der forelægges nævnet oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger ville have medført et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere. De nye oplysninger skal forelægges nævnet inden for en af følgende frister:

- 1) Fristen efter § 26, stk. 2, jf. § 27, for fremsættelse af en anmodning om genoptagelse.
- 2) Fristen efter § 42, stk. 1, for indgivelse af klage over skatteankenævnets afgørelse til Landsskatteretten, eller inden Landsskatterettens behandling af sagen er afsluttet.
- 3) Fristen efter § 48, stk. 3, for indbringelse af sagen for en domstol i 1. instans, eller inden dennes behandling af sagen er afsluttet.
- 4) Fristen for anke eller kære af sagen til en domstol i 2. instans, eller inden denne domstols behandling af sagen er afsluttet.

- 5) Fristen for ansøgning om tredjeinstansbevilling, eller inden Højesterets behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 2. Skatteankenævnet kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Kapitel 15

Klage til vurderingsankenævnet

§ 38. En klage til vurderingsankenævnet kan indgives af ejeren af den faste ejendom og af andre, der har en væsentlig, direkte retlig interesse i vurderingens resultat.

Stk. 2. Klagen skal indgives skriftligt og begrundet til told- og skatteforvaltningen. Klagen skal være modtaget i told- og skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Ved de almindelige vurderinger eller omvurderinger efter vurderingslovens § 1 eller § 3 skal klagen dog være modtaget senest den 1. juli i året efter vurderingsåret, medmindre skatteministeren fastsætter en længere frist. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Vurderingsankenævnet kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage afgørelsen, kan told- og skatteforvaltningen, hvis klageren er enig deri, genoptage afgørelsen. I andre tilfælde videresender told- og skatteforvaltningen klagen til vurderingsankenævnet sammen med en udtalelse om klagen.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 19, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse ved vurderingsankenævnets behandling af en klage.

Stk. 5. Ved høringen efter stk. 4 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for vurderingsankenævnet. Vurderingsankenævnet kan, hvis udtalelsen ikke er afgivet inden for en rimelig tid, fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 6. Vurderingsankenævnet kan uanset klagens formulering foretage afledte ændringer.

Stk. 7. Hvis vurderingsankenævnet vil ændre en ansættelse, for hvilken der foreligger afgørelse eller fordeling efter vurderingslovens § 33, skal vurderingsankenævnet samtidig træffe bestemmelse om, hvilken indflydelse ansættelsesændringen får på afgørelsen eller fordelingen.

Stk. 8. Ved klage over afslag på en anmodning om genoptagelse efter § 33, stk. 2, kan vurderingsankenævnet vælge, hvis parterne er enige deri og genoptagelse findes berettiget, at gennemføre ændringen.

Stk. 9. Vurderingsankenævnet kan foretage fornøden besigtigelse af en fast ejendom i forbindelse med behandlingen af en klage over en vurdering af ejendommen. Nævnet kan bemyndige told- og skatteforvaltningen til som sekretariat for nævnet at foretage besigtigelsen på nævnets vegne.

§ 39. Vurderingsankenævnet kan efter anmodning fra en part genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af vurderingsankenævnet, hvis der forelægges nævnet oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger ville have medført et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere.

De nye oplysninger skal forelægges nævnet inden for en af følgende frister:

- 1) Fristen efter § 33, stk. 2, for fremsættelse af anmodning om genoptagelse.
- 2) Fristen efter § 42, stk. 1, for indgivelse af klage over vurderingsankenævnets afgørelse til Landsskatteretten, eller inden Landsskatterettens behandling af sagen er afsluttet.
- 3) Fristen efter § 48, stk. 3, for indbringelse af sagen for en domstol i 1. instans, eller inden dennes behandling af sagen er afsluttet.
- 4) Fristen for anke eller kære af sagen til en domstol i 2. instans, eller inden denne domstols behandling af sagen er afsluttet.
- 5) Fristen for ansøgning om tredjeinstansbevilling, eller inden Højesterets behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 2. Vurderingsankenævnet kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Kapitel 15 a

Klage til motorankenævnet

§ 39 a. En klage til motorankenævnet kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over.

Stk. 2. Klagen skal indgives skriftligt og begrundet til told- og skatteforvaltningen. Klagen skal være modtaget i told- og skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Motorankenævnet kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage afgørelsen, kan told- og skatteforvaltningen genoptage afgørelsen, hvis klageren er enig deri. I andre tilfælde videresender told- og skatteforvaltningen klagen til motorankenævnet sammen med en udtalelse om klagen.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 19, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse ved motorankenævnets behandling af en klage.

Stk. 5. Ved høringen efter stk. 4 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for motorankenævnet. Motorankenævnet kan, hvis udtalelsen ikke er afgivet inden for en rimelig frist, fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 6. Motorankenævnet kan uanset klagens formulering foretage afledte ændringer.

Stk. 7. Ved klage over afslag på en anmodning om genoptagelse efter § 7, nr. 4, kan motorankenævnet vælge, hvis parterne er enige deri og genoptagelse findes berettiget, at gennemføre ændringen.

Stk. 8. Motorankenævnet kan indkalde et køretøj til besigtigelse, hvis det findes nødvendigt.

§ 39 b. Motorankenævnet kan efter anmodning fra en part genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af motorankenævnet, hvis der forelægges nævnet oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de

nye oplysninger ville have medført et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere. De nye oplysninger skal forelægges nævnet inden for en af følgende frister:

- 1) Fristen efter § 31, stk. 2, for fremsættelse af anmodning om genoptagelse.
- 2) Fristen efter § 42, stk. 1, for indgivelse af klage over motorankenævnets afgørelse til Landsskatteretten, eller inden Landsskatterettens behandling af sagen er afsluttet.
- 3) Fristen efter § 48, stk. 3, for indbringelse af sagen for en domstol i 1. instans, eller inden dennes behandling af sagen er afsluttet.
- 4) Fristen for anke eller kære af sagen til en domstol i 2. instans, eller inden denne domstols behandling af sagen er afsluttet.
- 5) Fristen for ansøgning om tredjeinstansbevilling, eller inden Højesterets behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 2. Motorankenævnet kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Kapitel 16

Klage m.v. til Landsskatteretten

§ 40. En klage til Landsskatteretten kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. En klage over en afgørelse, der kan påklages til vurderingsankenævn efter § 6, stk. 1, nr. 1, kan indgives af de i § 38, stk. 1, nævnte.

Stk. 2. Skatteministeren kan indbringe en afgørelse truffet af Skatterådet, der indeholder en stillingtagen til et EU-retligt spørgsmål, for Landsskatteretten til prøvelse. Anmodningen om behandling i Landsskatteretten skal være modtaget i Landsskatteretten senest 1 måned fra dateringen af den afgørelse, der ønskes behandlet. Bestemmelserne i § 42, stk. 2, og §§ 43-47 finder tilsvarende anvendelse. Den eller de, der har været part i sagen for Skatterådet, stilles som en klager ved Landsskatterettens behandling af en klage.

Stk. 3. Er der klaget over en afgørelse som nævnt i § 6, stk. 1, nr. 1, kan told- og skatteforvaltningen indbringe andre afgørelser efter ejendomsvurderingsloven vedrørende ejendommen, der er en følge af klagen, for Landsskatteretten, der påkender disse afgørelser i forbindelse med klagen.

§ 41. En ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat kan påklages, når den klageberettigede mener, at der foreligger et eller flere af følgende forhold:

- 1) Den pågældende er ikke skattepligtig.
- 2) Ansættelsen er ugyldig på grund af formelle fejl.
- 3) Indkomsten eller ejendomsværdien er ansat forkert.
- 4) Skatten er beregnet forkert, eller et til skatteberegningen knyttet tillæg, gebyr el.lign. er beregnet forkert eller pålagt med urette.
- 5) Ansættelsen er uvirksom, fordi det afledte skattekrav var forældet på tidspunktet for ansættelsens foretagelse.
- 6) Underskud og tab, der kun kan modregnes i skattepligtig indkomst fra kilder af samme art, som underskuddet eller tabet vedrører, er ansat forkert.

§ 42. Klagen skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Landsskatteretten kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Klage til Landsskatteretten skal ske skriftligt. Den afgørelse, der påklages, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Er der udarbejdet en sagsfremstilling til brug for afgørelsen, skal også sagsfremstillingen følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Klagen skal angive, på hvilke punkter afgørelsen anses for urigtig, og begrundelsen herfor. Dokumenter, som ønskes anvendt som bevis, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi.

Stk. 3. Hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for sagens videre behandling, kan Landsskatteretten give klageren en frist til at udbedre mangelen. Det samme gælder, hvis den påklagede afgørelse og en udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klageskrivelsen. Hvis klageren ikke udbedrer mangelen inden fristens udløb, afvises klagen.

§ 42 a. Ved fremsendelse af en klage betales et grundbeløb på 800 kr. (2010-niveau). Grundbeløbet reguleres efter personskatteovens § 20. Der skal dog ikke betales for klage over følgende afgørelser:

- 1) Afgørelser, der efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal træffes uden medvirken af læge retsmedlemmer.
- 2) Afgørelser truffet af motorankenævn.

Stk. 2. Hvis beløbet ikke indbetales samtidig med klagen eller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Stk. 3. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen afvises af Landsskatteretten.
- 2) Hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse.
- 3) Hvis en genoptagelsesanmodning imødekommes af told- og skatteforvaltningen som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatterets-afgørelse eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Stk. 4. Beløbet tilbagebetales ikke i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2.
- 2) Hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

§ 42 b. Landsskatteretten kan, forinden den afgør en klage af følgende typer, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under anvendelse af § 19, stk. 2, ligesom retten kan anmode told- og skatteforvaltningen om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager efter § 19, stk. 3, 1. pkt.:

- 1) Klager som nævnt i § 5, stk. 2.
- 2) Klager, der efter bestemmelse af landsskatteretspræsidenten efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.

3) Klager over bindende svar, jf. § 21, stk. 1-3.

§ 43. Klageren har adgang til at udtale sig ved et møde.

Stk. 2. Landsskatteretten kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved mødet.

Stk. 3. Landsskatteretten kan tilkalde sagkyndige til at yde bistand ved afgørelsen af en klage over en vurdering af fast ejendom.

§ 44. Klageren kan anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for retten under et retsmøde. Klageren kan dog ikke anmode om retsmøde i sager, som efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer. Klageren kan på et hvilket som helst tidspunkt frafalde en anmodning om retsmøde.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan i den enkelte sag anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for retten under et retsmøde. Klageren tilsiges til dette retsmøde.

Stk. 3. Landsskatteretten kan undlade at imødekomme en anmodning om afholdelse af retsmøde, hvor denne fremgangsmåde efter forholdene må anses for overflødig.

§ 45. Landsskatteretten kan uanset klagens formulering foretage afledte ændringer.

Stk. 2. Det skal fremgå af Landsskatterettens afgørelse, hvorvidt afgørelsen er truffet med deltagelse af læge retsmedlemmer, jf. § 13. Har læge retsmedlemmer deltaget, skal afgørelsen indeholde oplysninger om forskellige meninger under afstemningen både vedrørende resultatet og begrundelsen. Afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse, og det skal fremgå, om retsformanden har afgivet dissens. Afgørelsen skal angive navn på den eller de personer, der har truffet afgørelsen.

§ 46. Landsskatteretten kan efter anmodning fra klageren genoptage en sag, der er afgjort eller afvist af Landsskatteretten, når der forelægges retten oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, uden at dette kan lægges klageren til last, og det skønnes, at de nye oplysninger kunne have medført et væsentligt andet udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere.

Stk. 2. Landsskatteretten kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis retten skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Reglerne om betaling i § 42 a anvendes tilsvarende i disse sager.

Kapitel 17

Domstolsprøvelse m.v.

§ 47. Retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt ved de almindelige domstoles foranstaltning finder tilsvarende anvendelse, når sagen er indbragt for skatteankenævnet eller Landsskatteretten, eller når Skatterådet efter § 4, stk. 3, har tilladt, at der afholdes syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse. Der kan dog ikke afholdes syn og skøn i følgende sager:

- 1) Sager om efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a.
- 2) Sager om vurdering af fast ejendom.
- 3) Sager om registrering af køretøjer.

Stk. 2. Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan fastsætte en frist, inden for hvilken sagens part eller parter og den myndighed, hvis afgørelse sagen vedrører, skal tage stilling til, om der begæres syn og skøn i sagen.

Stk. 3. Hvis en part begærer syn og skøn, udsætter skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet behandlingen af sagen, indtil klageren efter modtagelsen af skønserklæringen meddeler vedkommende myndighed, hvorvidt sagen opretholdes. I samme periode er 6-måneders-fristen efter § 48, stk. 2, suspenderet.

Stk. 4. Begæres syn og skøn udmeldt, indtræder told- og skatteforvaltningen som part i sagen.

§ 48. Medmindre andet er bestemt efter anden lovgivning, kan en afgørelse truffet af en skattemyndighed først indbringes for domstolene, når afgørelsen er blevet prøvet eller afvist af den øverste administrative klageinstans på området. Retten kan dog tillade, at et nyt spørgsmål inddrages under retssagen, hvis det har en klar sammenhæng med det spørgsmål, som har givet grundlag for retssagen, og det må anses for undskyldeligt, at spørgsmålet ikke har været inddraget tidligere, eller der er grund til at antage, at en nægtelse af tilladelse vil medføre et uforholdsmæssigt retstab for parten.

Stk. 2. Er der forløbet mere end 6 måneder efter den påklagede afgørelses indbringelse for den endelige administrative instans, kan afgørelsen dog indbringes for domstolene, selv om den endelige administrative instans endnu ikke har truffet en afgørelse.

Stk. 3. En endelig administrativ afgørelse kan ikke indbringes for domstolene senere end 3 måneder efter, at afgørelsen er truffet. Har den endelige administrative instans afvist at behandle sagen, kan afvisningen ikke indbringes for domstolene senere end 3 måneder efter, at afvisningen er sket.

§ 49. Spørgsmål, som er afgjort af Landsskatteretten, kan skatteministeren indbringe for domstolene senest 3 måneder efter, at Landsskatteretten har truffet afgørelse.

§ 50. (ophævet)

Kapitel 18

Henstand i forbindelse med klage

§ 51. Told- og skatteforvaltningen kan efter ansøgning give henstand med betaling af den del af en skat, som en klage over opgørelsen vedrører. Det gælder dog ikke afgørelser efter toldlovgivningen, jf. artikel 244 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks.

Stk. 2. Det er en betingelse for henstand, at det beløb, der søges henstand for, opkræves særskilt. Der gives ikke henstand med beløb, der efter kildeskatteovens § 61, stk. 3, eller § 61 A overføres som tilsvær for et efterfølgende år (indregnet restskat). Der gives heller ikke henstand med betaling af registreringsafgift, i det omfang der efter lov om registrerings-

afgift af motorkøretøjer m.v. skal stilles depositum for registreringsafgiftens betaling.

Stk. 3. Henstand kan ikke gives for et tidsrum over 4 år. Henstand kan forlænges efter fornyet ansøgning. Henstand gives i øvrigt for det tidsrum, hvor klagesagen er under behandling i det administrative klagesystem. Indbringes en administrativ afgørelse for domstolene, eller ankes en dom, skal der indgives ny ansøgning om henstand.

Stk. 4. Henstand kan gøres betinget af sikkerhedsstillelse for henstandsbeløbet, hvis det skønnes, at meddelelse af henstand vil indebære, at muligheden for senere at inddrive kravet forringes.

Stk. 5. Der kan i henstandsbevillingen tages forbehold for modregning i henstandsbeløbet for krav, som klageren måtte få mod det offentlige.

Stk. 6. Henstand betinges af, at henstandsbeløbet forrentes med rentesatsen i den pågældende lov fra de i samme lov definerede forfaldstidspunkter. Henstand omfatter også rente samt eventuelt allerede påløbne renter.

Kapitel 19

Omkostningsgodtgørelse

§ 52. Der ydes en godtgørelse på 50 pct. af de udgifter, som en person omfattet af § 53 ifølge regning skal betale eller har betalt til sagkyndig bistand m.v. som nævnt i § 54 i de sager, der er nævnt i § 55. Dog ydes en godtgørelse på 100 pct., hvis den pågældende person i sagen har fået fuldt medhold eller medhold i overvejende grad.

Stk. 2. Godtgørelsen er på 100 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne ifølge regning skal betales eller er betalt i anledning af, at told- og skatteforvaltningen forelægger en afgørelse truffet af et skatteankenævn for Skatterådet til ændring, jf. § 2, stk. 3, eller skatteministeren indbringer en skatterådsafgørelse for Landsskatteretten, jf. § 40, stk. 2, eller Skatteministeriet indbringer en landsskatteretsafgørelse for domstolene eller Skatteministeriet anker en dom til højere instans. Godtgørelsen efter 1. pkt. ydes kun til dækning af de godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes til sagens behandling ved henholdsvis Skatterådet, Landsskatteretten og den pågældende domstolsinstans.

Stk. 3. Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Afgørelse af, om sådanne udgifter skal godtgøres fuldt ud, kan træffes af

- 1) retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten eller
- 2) told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet.

Stk. 4. Der ydes ikke omkostningsgodtgørelse efter dette kapitel for klager over afgørelser efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Stk. 5. Krav på godtgørelse efter stk. 1-3 kan ikke sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages. Kravet kan dog overdrages, herunder pantsættes, til den sagkyndige. Kravet kan i øvrigt ikke gøres til genstand for retsforfølgning eller modregning.

§ 53. Godtgørelsesberettigede er fysiske og juridiske personer bortset fra dem, der er nævnt i stk. 2, som

- 1) er berettiget til at klage over en afgørelse i en sag, som er nævnt i § 55,
- 2) kan indbringe en afgørelse i en sag, som er nævnt i § 55, for domstolene,
- 3) i øvrigt må anerkendes som part i en sag, som er nævnt i § 55, eller
- 4) inddrages i en sag omfattet af § 55 af en myndighed, fordi myndigheden skønner, at den pågældende har en direkte retlig interesse i sagens udfald.

Stk. 2. Følgende juridiske personer er ikke godtgørelsesberettigede:

- 1) Skattepligtige efter selskabsskattelovens §§ 1 eller 2.
- 2) Skattepligtige efter fondsbeskatningslovens § 1.

§ 54. Godtgørelsesberettigede er følgende udgifter, når de ifølge regning skal betales eller er betalt:

- 1) Udgifter til sagkyndig bistand, medmindre den sagkyndige er ansat hos den godtgørelsesberettigede.
- 2) Retsafgifter bortset fra beløbet til Landsskatteretten som nævnt i § 42 a.
- 3) Udgifter til syn og skøn.
- 4) Udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale, i det omfang der ikke er tale om dokumentation for kontrollerede transaktioner efter skattekontrollovens § 3 B.
- 5) Pålagte sagsomkostninger.
- 6) Udgifter til en sagkyndigs udtalelse om, hvorvidt en afgørelse i en klage- eller retssag bør påklages eller prøves ved domstolene.

Stk. 2. De godtgørelsesberettigede udgifter reduceres med:

- 1) Tilkendte sagsomkostninger.
- 2) Offentlig retshjælp.
- 3) Afgiftstilsvær, der kan fradrages som indgående moms efter lov om merværdiafgift (momsloven).

§ 55. Godtgørelse ydes i følgende tilfælde:

- 1) Ved klage til skatteankenævnet eller til Landsskatteretten.
- 2) Ved Landsskatterettens behandling af en sag, som skatteministeren har indbragt efter § 40, stk. 2.
- 3) Ved en anmodning til skatteankenævnet eller Landsskatteretten om genoptagelse af vedkommende myndigheds egen tidligere afgørelse.
- 4) I en sag vedrørende skatter for EF-Domstolen, hvor den godtgørelsesberettigede er part.
- 5) I en sag omfattet af EF-voldgiftskonventionen, når sagen er opstået som følge af, at de danske skattemyndigheder har forhøjet et dansk foretagendes skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, gælder dog ikke sager, der påklages til Landsskatteretten vedrørende told, afgifter eller arbejdsgiverkontrol, bortset fra hæftelsessager, og sager om registrering af køretøjer, når sagen efter retspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.

Stk. 3. Godtgørelse ydes endvidere ved domstolsprøvelse af sager, som er godtgørelsesberettigede efter stk. 1, nr. 1-3, og ved domstolsprøvelse af afgørelser i sager som nævnt i stk. 2.

§ 56. I sager, der afgøres administrativt, afgiver den instans, der træffer afgørelse i den godtgørelsesberettigede sag, samtidig med afgørelsen i sagen en begrundet udtalelse om, i hvilket omfang den godtgørelsesberettigede har fået medhold i det eller de godtgørelsesberettigede spørgsmål, som er forelagt den. Denne udtalelse indgår i vurderingen af størrelsen af den godtgørelse, den godtgørelsesberettigede er berettiget til. Udtalelsen er dog ikke bindende for afgørelsen af spørgsmålet om godtgørelsens størrelse.

Stk. 2. Afgøres sagen af Skatterådet, et skatteankenævn eller Landsskatteretten, kan udtalelsen efter stk. 1 afgives af told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet eller af en kontorchef i Landsskatteretten.

Stk. 3. I sager om kontrollerede transaktioner, jf. skattekontrollovens § 3 B, afgiver den administrative klageinstans en udtalelse om, i hvilket omfang udgifter til sagkyndig bistand skønnes at være medgået til udarbejdelse af dokumentation i forbindelse med klagesagen, jf. § 54, stk. 1, nr. 4. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse.

§ 57. Giver en ansøgning om omkostningsgodtgørelse anledning til nærmere at undersøge, i hvilket omfang den godtgørelsesberettigede har fået medhold i sin sag, udbetales forskudsvis 50 pct. af det ansøgte godtgørelsesbeløb.

Stk. 2. Er godtgørelsesbeløbet større end det beløb, som efter stk. 1 er udbetalt forskudsvis, udbetales restbeløbet med en rente. Renten beregnes med rentesatsen i kildeskattelovens § 62, stk. 3, pr. påbegyndt måned regnet fra dagen for modtagelsen af ansøgningen om omkostningsgodtgørelse.

Stk. 3. Giver en ansøgning om omkostningsgodtgørelse anledning til nærmere at undersøge størrelsen af udgifterne til behandling af sagen, herunder den sagkyndiges honorar, udbetales godtgørelsen ifølge ansøgningen med forbehold for eventuel tilbagebetaling.

Stk. 4. Er godtgørelsesbeløbet mindre end det beløb, som efter stk. 3 er udbetalt med forbehold, skal den godtgørelsesberettigede tilbagebetale det for meget udbetalte godtgørelsesbeløb. Den godtgørelsesberettigede har ret til henstand, hvis afgørelsen om godtgørelsens tilbagebetaling påklages eller indbringes for domstolene.

Stk. 5. Har den godtgørelsesberettigede tilbagebetalt godtgørelsesbeløbet efter stk. 4, 1. pkt., og findes dette beløb senere at være blevet tilbagebetalt med urette, udbetales beløbet med en rente. Renten beregnes med rentesatsen i kildeskattelovens § 62, stk. 3, pr. påbegyndt måned regnet fra dagen for indbetaling af det opkrævede godtgørelsesbeløb.

§ 58. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om, hvilke oplysninger der skal følge en ansøgning om omkostningsgodtgørelse.

§ 59. Skatteministeren afgiver årligt en redegørelse til Folketinget om den udgiftsmæssige udvikling m.v. i de sager, hvortil der kan ydes omkostningsgodtgørelse.

§ 60. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 61. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan told- og skatteforvaltningen tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne i retsplejeloven om indholdet af et anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning. Skattekontrollovens § 23 A om opkrævning og inddrivelse finder tilsvarende anvendelse.

Afsnit IV

Ikrafttrædelses-, overgangs- og delingsbestemmelser

Kapitel 20

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 62. Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra den 1. november 2005 med de undtagelser, der følger af stk. 6-9, 11 og 12.

Stk. 3. Lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven), jf. lovebekendtgørelse nr. 868 af 12. august 2004, ophæves fra den 1. november 2005.

Stk. 4. Ligningsrådet nedlægges med udgangen af oktober måned 2005. De på dette tidspunkt igangværende sager i Ligningsrådet, herunder modtagne klager til Ligningsrådet, overgår til behandling i Skatterådet, i Landsskatteretten eller i told- og skatteforvaltningen, alt for så vidt sagerne i øvrigt ligger inden for disse forvaltningsorganers kompetence pr. 1. november 2005.

Stk. 5. De pr. 1. november 2005 igangværende klagesager i ToldSkat overgår til behandling i Landsskatteretten, hvis klagens afgørelse ligger inden for Landsskatterettens kompetence pr. 1. november 2005.

Stk. 6. Bestemmelsen i § 3 finder anvendelse ved udnævnelse af medlemmer af Skatterådet pr. 1. november 2005.

Stk. 7. Den ordinære funktionsperiode for medlemmer af skatteankenævn pr. 31. oktober 2005 forlænges til den 1. juli 2006. I perioden fra den 1. november 2005 til den 1. juli 2006 finder §§ 6-10 i skattestyrelsesloven tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. Forbuddet i § 15, stk. 1, hvorefter ansatte i told- og skatteforvaltningen ikke kan være medlemmer af bl.a. skatte- eller vurderingsankenævn, finder først anvendelse på medlemmer af skatte- eller vurderingsankenævn fra den 1. juli 2006.

Stk. 9. Hvis en kommune indgår i en kommunesammenlægning og der oprettes et sammenlægningsudvalg til at forberede etableringen af den nye kommune, foretages indstillingen af medlemmer og suppleanter til det skatteankenævn eller det vurderingsankenævn, der udnævnes pr. 1. juli 2006, af sammenlægningsudvalget.

Stk. 10. De kontrakter, der er indgået mellem ToldSkat og kommuner, respektive kommunale fællesskaber, der er oprettet efter § 60 i lov om kommunernes styrelse, om udførelse af selskabsligning, sekretariatsbetjening af skatteankenævn og Grænsegængercenteret i Øresundsområdet, bortfalder den 1. november 2005.

Stk. 11. I sager som nævnt i skattestyrelseslovens § 14, stk. 4, 2. pkt., gives der fortsat omkostningsgodtgørelse efter

skattestyrelseslovens § 33 A, stk. 2, hvis sagen verserer i ToldSkat pr. 1. november 2005.

Stk. 12. Bestemmelserne i kapitel 21 har virkning samtidig med ikrafttrædelsestidspunktet efter stk. 1.

§ 63. (ophævet)

§ 64. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for lovens gennemførelse.

§ 65. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Kapitel 21

Delingsbestemmelser (udeladt)

Skatteministeriet, den 23. februar 2011

PETER LOFT

/ Per Hvas

-
- ¹⁾ Denne lovbekendtgørelse indeholder bemærkninger til den ændring af skatteforvaltningsloven, der er foretaget ved § 4 i lov nr. 405 af 8. maj 2006, samt de ændringer af skatteforvaltningsloven, der er foretaget i folketingsårene 2006/7, 2007/8, 2008/9 og 2009/10. Endvidere indeholder lov nr. 346 af 18. april 2007 (Automatisk modregning m.v.) en ændring af skatteforvaltningslovens § 51, og lov nr. 545 af 26. maj 2010 (Digital kommunikation, køretøjsregistrering, forenklet tilbagebetaling af skatter og afgifter, regler for medlemmer af Skatterådet og Landsskatteretten samt fradrag for særlige integrerede barnesæder) indeholder ændringer af skatteforvaltningslovens § 1 og § 2, stk. 1. Tidspunktet for ikrafttræden af disse lovændringer fastsættes af skatteministeren.
- ²⁾ Lov nr. 523 af 6. juni 2007 (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.) trådte i kraft den 1. januar 2008. Loven finder anvendelse også på tidligere stiftede fordringer, som ikke inden ikrafttrædelsesdagen er forældet efter de hidtil gældende regler. Forældelse indtræder dog tidligst den 1. januar 2011, medmindre fordringen inden dette tidspunkt ville være forældet såvel efter de hidtil gældende bestemmelser som efter de bestemmelser, der gælder efter lovens ikrafttræden.